

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/305/2021
Identifikačné číslo spisu: 4317214108
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4317214108.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Okresné stavebné bytové družstvo Levice v skratke OSBD Levice, so sídlom Ku Bratke 3, Levice, IČO: 00 171 590, proti žalovanému H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, Ž., zastúpený JUDr. Tomášom Jamrichom, advokátom, so sídlom Moravská 784/35, Vráble, o zaplatenie 202,18 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9C/82/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/129/2020-594 z 10. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/129/2020-594 z 10. júna 2021 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice rozsudkom č. k. 9C/82/2017-382 z 29. apríla 2019 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Levice č. k. 9C/82/2017-174 z 20.10.2017, zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 202,18 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 31.10.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti zaplatenia úroku z omeškania od 30.05.2015 do 30.10.2017 zamietol, žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Konanie voči žalobcom v 1. až 44. rade zastavil a žalobcom v 1. až 44. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V spore vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9C/82/2017 sa žalobou doručenou súdu 6. októbra 2017 v žalobe označení vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu číslo XXX, na E. ul. č. XX - XX, v Ž., zastúpení správcom Okresné stavebné bytové družstvo Levice (žalobca v 24. rade), domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy 202,18 eura titulom vyúčtovaných nedoplatkov nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu za rok 2014 podľa Zmluvy o výkone správy č. XXXXXXXX/XXXX a Dodatku č. 7 z 31. januára 2008.

3. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C-82/2017-349 z 1. marca 2019 rozhodol podľa § 64 Civilného sporového poriadku o pokračovaní v konaní na strane žalobcu s Okresným stavebným bytovým družstvom Levice, so sídlom Levice, Ku Bratke 3, IČO: 00 171 590 s poukazom na to, že žalobcovia v

podaní z 28. februára 2019 ustálili okruh aktívne vecne legitimovaného subjektu sporu tak, že za žalobcu označili Okresné stavebné bytové družstvo Levice, so sídlom Levice, Ku Bratke 3, IČO: 00 171 590.

4. Okresný súd mal v konaní za preukázané, že žalovaný je vlastníkom štvorizbového bytu v bytovom dome na ulici E. XX v Ž., vedeného na LV č. XXXX pre katastrálne územie Ž., parc. č. XXX/X, súpisné číslo XXX, vchod XX, tretie poschodie, byt číslo XX, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. Uznesením schôdze vlastníkov konanej 27. novembra 2007 bola nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytového domu schválená zmluva o výkone správy č. XXXXXXX/XXXX. Žalovaný uvedenú zmluvu nepodpísal, ale je ňou viazaný a je povinný uhrádzať preddavky na služby spojené s užívaním bytu i platby do fondu prevádzky, údržby a opráv.

5. Súd prvej inštancie zistil, že za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 žalobca rozpočítal nasledujúce náklady: za poistenie bytového domu 7,17 eura, náklady na správu 69,96 eura, elektrická energia na spoločné priestory 10,29 eura, ústredné kúrenie 34,61 eura, vodné a stočné 281,39 eura, dažďová voda 15,13 eura, náklady spojené s rozpočítavaním 10,62 eura, tvorba fondu prevádzky, údržby a opráv 141,32 eura. Náklady spolu predstavovali 570,49 eura, predpísané preddavky boli spolu vo výške 499,28, rozdiel predstavoval - 71,21 eura. Žalovaný v roku 2014 uhradil žalobcovi spolu 368,31 eura. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca právom požaduje od žalovaného zaplatenie nedoplatku na nákladoch za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 v žalovanej výške.

6. K namietanej aktívnej vecnej legitimácii žalobcu okresný súd uviedol, že táto žalobcovi v čase podania žaloby vyplývala z § 8b ods. 1 a ods. 2 písm. e) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“), keďže mal pri správe domu povinnosť sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky. Túto povinnosť má aj podľa § 8b ods. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Z. z. a § 9 ods. 7 v znení novely č. 283/2018 Z. z. účinné od 01.11.2018. Aj podľa čl. III bod 1. a čl. III bodu 2 písm. e) Zmluvy o výkone správy č. XXXXXXX/XXXX s Dodatkom 2007 je správca oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov v dome pred súdom a podľa čl. III pri správe domu je povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v priebehu konania z konania vystúpili vlastníci bytov ako žalobcovia a súd pokračoval v konaní len s OSBD Levice ako žalobcom.

7. Námietku žalovaného, že náklady na elektrickú energiu na spoločné priestory mali byť rozpočítané podľa počtu osôb a nie veľkosti podlahovej plochy, súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú, pretože žalobca postupoval v zmysle Zmluvy o výkone správy (čl. III bod 5) a náklady rozúčtoval podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, keďže vlastníci bytov a nebytových priestorov nedohodli iný spôsob rozpočítavania nákladov. Pokiaľ žalovaný namietal rozúčtovanie nákladov za vodné a stočné, poukazujúc na rozpor s vyhláškou č. 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole, okresný súd uzavrel, že uvedená vyhláška neupravuje rozúčtovanie nákladov na studenú vodu. Ustanovenie § 3 ods. 5 citovanej vyhlášky, na ktoré žalovaný poukazoval, stanovuje najväčšiu dovolenú chybu meradla pretečeného množstva studenej vody, pričom však žalovaný ničím nepreukázal, že by nameraný výsledný stav bol nesprávny v dôsledku chybných meračov pretečeného množstva studenej vody. Ďalšou položkou, ktorú žalovaný namietal, boli náklady na ústredné kúrenie, keďže žalovaný má v byte individuálne vykurovanie a tepelne zaizoloval zvislé rozvody vykurovacej sústavy prechádzajúce jeho bytom, preto sa malo postupovať podľa § 7 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 630/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla. Okresný súd k tejto námietke uviedol, že uvedená vyhláška nerozlišuje, či má ísť o rozvody zaizolované alebo nie, ale ustanovuje podmienku, že cez byt a nebytový priestor neprechádzajú rozvody vykurovacej sústavy centrálného zásobovania teplom, čo nie je prípad žalovaného.

8. Súd prvej inštancie súhlasil s tvrdením žalovaného, že prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv nepoužité v príslušnom kalendárnom roku sa vlastníkom nevracajú, ale prechádzajú do nasledujúceho roka. Podľa názoru okresného súdu však neprichádza do úvahy, aby žalovaný nemusel platiť pravidelné mesačné preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, resp. uhradiť nedoplatky, ktoré mu vyúčtovaním nákladov celoročného hospodárenia vznikli v prípade, že z predchádzajúcich rokov je do fondu opráv preúčtovaný zostatok.

9. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 8Co/129/2020 z 10. júna 2021 rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti a vo výrokoch o nároku na náhradu trov konania potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania potvrdil. Odvolanie žalovaného voči zastavujúcej časti rozsudku odmietol. Uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 9C/82/2017-349 z 1. marca 2019 zrušil a konanie zastavil.

10. Odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a s poukazom na § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom v čase podania žaloby uviedol, že správca domu je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný v konaní o vymáhanie nedoplatkov vzniknutých v súvislosti s neplatením zálohových platieb na náklady za poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu a do fondu prevádzky, údržby a opráv a dohodnutú odplatu za realizovaný výkon správy, preto úkony správcu uskutočnené v súvislosti s podaním žaloby sú úkonmi správcu pri výkone správy domu podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákona č. 182/1993 Z. z. Poukázal tiež na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/180/2008 a 3Cdo/193/2014 podporujúce uvedený právny názor. Odvolací súd nepovažoval za relevantnú námietku žalovaného, že ak niektorí vlastníci bytov nesúhlasia s podanou žalobou, nemôže ich v konaní zastupovať a konať v ich mene správca. Uzavrel, že správca je zo zákona povinný vykonávať správu bytu v mene a na účet všetkých vlastníkov bytov, pričom na vykonávanie jednotlivých úkonov súvisiacich s výkonom správy sa nevyžaduje ani osobitné zmocnenie ani súhlas všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov; preto ani na podanie žaloby nepotreboval súhlas vlastníkov bytov, teda je právne irelevantné, či s podaním žaloby súhlasili všetci alebo len niektorí.

11. Za dôvodnú považoval odvolací súd námietku týkajúcu sa procesného postupu súdu prvej inštancie pri vydaní uznesenia o pokračovaní v konaní podľa § 64 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil následok zmeny právnej úpravy účinnej od 1. novembra 2018, nakoľko v danej veci nemožno prijať záver, že žalobcovia 1. - 44. zanikli počas konania, a preto bolo potrebné pokračovať s ich právnym nástupcom. Správca sa nestal hmotnoprávnym nástupcom žalobcov, ale hmotnoprávny nárok si môžu úspešne uplatňovať pred súdom jednak samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov a jednak samostatne správca ako ich nepriamy zástupca. Ustanovenie § 64 Civilného sporového poriadku hovorí o zániku strany, čo znamená, že predmetné ustanovenie je možné aplikovať len ak je stranou právnická osoba. Ak sa jedná o smrť fyzickej osoby, s ňou súvisí § 63 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže odvolací súd považoval postup súdu prvej inštancie z uvedených dôvodov za nesprávny, uznesenie č. k. 9C/82/2017-349 z 1. marca 2019 podľa § 389 ods. 2 Civilného sporového poriadku zrušil.

12. Odvolanie žalovaného proti výroku rozsudku o zastavení konania voči žalobcom 1. - 44. odvolací súd podľa § 386 písm. b) Civilného sporového poriadku odmietol z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou, nakoľko nebolo vydané v neprospech žalovaného.

13. V otázke posúdenia platnosti Zmluvy o výkone správy sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/110/2018 z 22. apríla 2021 dospieť k záveru, že posudzované okolnosti uzatvorenia Zmluvy o výkone správy uvedené v bode 35 prvoinštančného rozsudku neboli právne významné, preto k nim smerujúce odvolacie námietky odvolací súd ani neposudzoval, keďže boli bez relevantnej súvislosti s predmetom konania. Ak totiž žalovaný nevyužil právo namietať platnosť Zmluvy podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. v zákonom určených prekluzívnych lehotách, na ktoré je súd povinný ex off

prihliadať, jeho právo zaniklo. Zmluva o výkone správy, schválená na schôdzi vlastníkov bytov v uznesení dňa 27. novembra 2007, je podľa názoru odvolacieho súdu platná.

14. Pokiaľ išlo o jednotlivé namietané položky nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu, odvolací súd považoval za správne vyúčtovanie nákladov za výkon správy poukazujúc na schválenú úpravu kalkulácie preddavkov. K výpočtu spotreby studenej vody uviedol, že súd prvej inštancie jasne vysvetlil dôvody, pre ktoré považuje za správne koeficienty určené žalobcom, a nie žalovaným tvrdený koeficient 1,1. Znalecký posudok, na ktorý poukazoval žalovaný, sa týka vyúčtovania za rok 2008 a bol vypracovaný pre účely konania vedeného pred Okresným súdom Levice pod sp. zn. 11C/88/2011, netýka sa teda predmetnej veci, pričom žalovaný iný súkromnoznalecký posudok v konaní nepredložil. Navyše žalovaný nepreukázal, že by meradlo bolo vadné a nespĺňalo zákonom stanovenú toleranciu. K námietke žalovaného, že nemá platiť elektrinu využívanú na celoročný pohon obehových čerpadiel prečerpávajúcich teplú vodu do bytov, keďže ju neodoberá, odvolací súd poukázal na to, že vlastníci bytov a nebytových priestorov si nedohodli iný spôsob rozpočítavania nákladov na elektrickú energiu spoločných priestorov, ako ten, že správca rozúčtuje skutočné náklady podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, žalobca teda vykonal rozúčtovanie faktúry za spotrebovanú elektrickú energiu správne.

15. K námietke žalovaného, že jednorazový účelový príspevok vo výške 1 327,76 eura, uhradený dňa 28. februára 2008, mal byť použitý na uhradenie preddavkových platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv zo rok 2014, odvolací súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/852/2015-431 z 28. októbra 2016, z ktorého vyplýva, že žalobca túto sumu započítal na dlh do fondu opráv za jednotlivé roky 2005 - 2009. Hoci z citovaného rozhodnutia nevyplýva rozúčtovanie jednorazového príspevku vo výške 1 327,76 eura, nevyplýva z neho, ani to, že sa nespotreboval celý a zostala k dispozícii nejaká suma, ktorá by mohla byť započítaná na nedoplatok za rok 2014, a túto skutočnosť ani žalovaný nepreukázal. Odvolací súd považoval za správny aj záver súdu prvej inštancie ohľadne rozpočítania nákladov na ústredné kúrenie. Keďže vlastníci dňa 25. marca 2011 schválili rozpočítanie nákladov na ústredné kúrenie v pomere 30 % základná zložka a 70 % spotrebná zložka, a vlastníci bytov sa nedohodli inak, žalobca správne započítal náklady na vykurovanie v súlade s § 7 ods. 3 vyhlášky č. 630/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla.

16. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, keď krajský súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na to, že súčasťou odvolania bola žiadosť, aby odvolací súd v prípade, ak bude rozhodovať o spore bez nariadenia pojednávania, upovedomil právneho zástupcu žalovaného o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku na e-mailovej adrese, ktorú v odvolaní uviedol. Krajský súd v Nitre však dovolateľa o tomto termíne neinformoval, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Ďalej dovolateľ vytýkal krajskému súdu znátočnosť výroku, ktorým v napadnutom rozsudku zrušil uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 9C/82/2017-349 z 1. marca 2019 a konanie zastavil. Uvedený výrok spôsobuje znátočnosť a neurčitosť ustálenia okruhu vecne legitimovaných subjektov a zároveň je tento výrok znátočný z dôvodu, že neboli splnené podmienky na zastavenie konania stanovené v Civilnom sporovom poriadku. Nesprávny procesný postup videl dovolateľ aj v tom, že odvolací súd svojvoľne zmenil okruh aktívne legitimovaných subjektov v rozpore s označením okruhu účastníkov podľa písomne podanej žaloby.

17. Dovolateľ tiež namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom ohľadne jeho záverov týkajúcich sa nákladov za spotrebu studenej vody a za spotrebu elektrickej energie. Pokiaľ išlo o dovolateľom namietanú Zmluvu o výkone správy, súdy oboch nižších inštancií aj napriek dôkazom, ktorými dovolateľ preukázal, že k jej schváleniu nikdy neprišlo, svojvoľne konštatujú jej schválenie a záväznosť. Vzhľadom na dovolateľom vytýkané vady zakladajúce prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a dovolateľovi priznal nárok na náhradu trov

dovolacieho konania.

18. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu konštatoval, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá vadu v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch, o aký v prejednávanej veci nejde. Preto navrhol dovolanie ako nedôvodné odmietnuť.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 Civilného sporového poriadku), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku prípustné a súčasne tiež dôvodné.

20. Podľa § 419 Civilného sporového poriadku, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, a podmienky prípustnosti dovolania sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 Civilného sporového poriadku. V preskúmvanej veci žalovaný odôvodňoval prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku.

22. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

23. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

24. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marenie možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu sa rozumie iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

25. Dovolateľ vo vzťahu k porušeniu jeho procesného práva odvolacím súdom v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku namieta, že odvolací súd rozhodol o jeho odvolaní bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku mu neoznámil napriek tomu, že o to v odvolaní výslovne požiadal.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že v odvolaní zo 14. mája 2019, ktorým žalovaný napadol rozsudok prvej inštancie, právny zástupca žalovaného výslovne požiadal odvolací súd (v poslednom odseku textu odvolania), aby ho o prípadnom verejnom vyhlásení rozhodnutia upovedomil na e-mailovej adrese

uvedenej v hlavičke odvolania. Súčasťou hlavičky odvolania je okrem iných identifikačných údajov aj e-mailová adresa právneho zástupcu žalovaného jamrich.advokat@gmail.com.

27. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

28. Podľa § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Najvyšší súd už vo viacerých rozhodnutiach (por. sp. zn. 3Cdo/179/2010, 3Cdo/236/2010, 7Cdo/38/2012) poukázal na ústavnoprávny a procesnoprávny rozmer verejného vyhlásenia rozsudku a uviedol, že ak odvolací súd nerešpektuje predpoklady a zásady, za ktorých sa v súlade s právnym poriadkom verejne vyhlasuje rozsudok, odníma účastníkovi konania možnosť pred súdom konať.

30. Povinnosť verejného vyhlásenia rozsudku v mene Slovenskej republiky je bezvýnimčná, verejné vyhlásenie rozsudku súvisí s povinnosťou všeobecného súdu upovedomiť o tom účastníkov konania. Účastník konania má právo byť prítomný na vyhlásení rozsudku súdu a len on sám môže rozhodnúť, či sa tohto zasadnutia zúčastní alebo nezúčastní (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 70/2010).

31. Pri verejnom vyhlásení rozsudku má len účastník, ktorý bol riadne oboznámený s časom a miestom verejného vyhlásenia možnosť uplatniť svoje procesné práva priznávané mu pri tomto procesnom úkone súdu. Obsahom procesného oprávnenia účastníka pri kontrole súdu vyhlasujúceho rozsudok je predovšetkým jeho oprávnenie preveriť, či bol rozsudok v jeho veci vôbec vyhlásený. Neprehliadnuteľným oprávnením účastníka je tu právo účastníka oboznámiť sa s tým, v akom zložení súd vyhlásil rozsudok a s akým odôvodnením. Procesný nedostatok súdu pri tomto úkone, v dôsledku ktorého sa poprie samotná podstata verejného vyhlásenia rozsudku možno napraviť len tým, že súd ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku, napadnutý rozsudok zruší (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3 MCdo 16/2011).

32. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/714/2015, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom R 9/2016 vyplýva, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom dochádza tiež vtedy, keď odvolací súd v rozpore s ustanovením § 214 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku neupovedomil elektronickými prostriedkami účastníka, ktorý podľa § 45 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku požiadala o také doručovanie písomností. Nakoľko aktuálny procesný predpis obsahuje obdobnú právnu úpravu predmetného procesného inštitútu (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku), na citovaných právnych záveroch zotrúva dovolací súd aj v preskúmvanej veci.

33. Právny zástupca dovolateľa preukázateľne požiadala odvolací súd o upovedomenie o termíne verejného vyhlásenia rozhodnutia na zadanú e-mailovú adresu. V spise sa však nenachádza záznam svedčiaci tomu, že by odvolací súd túto žiadosť rešpektoval, a že by postupoval podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu, avšak doklad o tom, že termín vyhlásenia rozsudku oznámil zároveň aj elektronicky na e-mailovú adresu právneho zástupcu dovolateľa, sa v spise nenachádza.

34. Dovolací súd konštatuje, že nerešpektovaním ustanovenia § 219 ods. 3 vety druhej Civilného sporového poriadku došlo k vážnemu procesnému pochybeniu odvolacieho súdu, ktoré znemožnilo žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. Dovolanie žalovaného je preto v zmysle citovaného ustanovenia prípustné a zároveň aj dôvodné. Najvyšší súd Slovenskej

republiky preto podľa § 449 ods. 1 v spojení s § 450 Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

35. Nakoľko vada, pre ktorú došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, spočívala v procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, a odvolací súd bude vo veci znova rozhodovať, za danej situácie bolo bezpredmetné skúmať prípustnosť dovolacích námietok smerujúcich proti samotnému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

36. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.